

[Glistrup.]

når vi skal klare beskæftigelses- og valutaproblemerne her i landet.

(Kort bemærkning).

Albertsen (S):

Jeg skal kun sige til hr. Glistrup, at han i denne sag er i total modstrid med sin gruppes ordfører, idet gruppens ordfører oplyste, at den optjente tjenestemandspension selvfølgelig skulle udbetales. Det vil altså sige, at en sådan person vil være i den lykkelige situation, at han vil oppebære begge dele, når hans rettigheder til disse ting skal til at funktionere. Hr. Glistrup sagde ganske vist det modsatte; jeg synes, det var praktisk, om man inden for partiet selv kunne finde ud af, hvad det var man egentlig mente.

Formanden:

Hr. Glistrup for en kort bemærkning, og så regner jeg med, at vi kan slutte de korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hvad partiet mener, kan hr. Albertsen læse i det forslag, vi har til behandling på side 2, 1. spalte, 4.-11. linje.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om forbedringer af bolig-, undervisnings- og beskæftigelsesforhold inden for åndssvageforsorgen [af Tove Jørgensen m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 15. Fremsat 15/3 77).

Forslaget sattes til forhandling.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg kan være enig med forslagsstillerne og vel sagtens med alle her i folketinget i, at man

skal søge forholdene inden for åndssvageforsorgen gjort stadig bedre, men jeg må totalt afvise den fordrejning af forholdene, som forslagens enkelte punkter er udtryk for.

Der tales om meget store forsømmelser i forbindelse med kravet om istandsættelsesarbejder på de store centrale og lokale institutioner. Der er i de senere år afsat et sted mellem 10 og 13 mill. kr. årlig alene til vedligeholdelse af bygninger og lokaler.

Forslagsstillerne har generelt taget ombudsmandens rapport om de forskellige centralinstitutioner til indtægt, men faktisk har ombudsmanden kun i få undtagelsestilfælde gjort bemærkninger om institutionernes vedligeholdelsestilstand.

Med hensyn til modernisering af de ældre institutioner må selv DKP have bemærket, at der er sket og fortsat sker en betydelig udvikling på området. For igen at nævne tørre tal: der er i 1970'erne gennemført ombygningsarbejder for over 40 mill. kr., og på investeringsplanerne for de næste fire år er der optaget moderniseringsarbejder for knap 20 mill. kr., og her må man ikke glemme, at forsorgen også råder over helt nye centralinstitutioner og afdelinger opført i de seneste år.

Der bliver i denne tid gjort en kraftig indsats for at udtynde ældre og for store central- og lokalinstitutioner. Dels udbygges den eksterne forsyng, med det resultat at flere og flere klienter kan klare sig helt uden for boinstitutionerne, dels bygges der i stadig større omfang mindre institutioner med 20-24 pladser til dækning af lokale behov. I de næste fire år er der f. eks. planlagt opført 586 erstatningspladser i nybyggeri.

Når forslagsstillerne taler om nybyggeri for at skabe genhusning af de klienter, der mister deres bolig på grund af moderniseringer, må man nærmest få det indtryk, at de åndssvage sættes på gaden, når håndværkerne rykker ind på de ældre institutioner. Det, der er tale om, er en forsyngspolitik, hvis mål som bekendt er at skabe forhold for klienterne, der kommer det, vi kalder en normal tilværelse, så nær som muligt. Ved udskrivning af klienter til egnet hjem, selvstændig lejlighed el. lign. og ved etablering af mindre, hjemlige institutioner opnås der samtidig en bedring af forholdene på de store institutioner. Der vil selvfølgelig fortsat være brug for centrale institutioner. Klienter med et omfattende behov for specialbehandling og overvågning - det vil især være